

Благодаря Ви, че все още Ви има!

Опитваме се да превърнем в достойнства недостатъците, които не желаем да поправим. Лекарите, сестрите и всички българи искаме да живеем достойно и спокойно. Да имаме работа и добро заплащане. Да можем честно и почтено с труда си да осигуряваме на себе си и на своето семейство един нормален, добър и пълноценен живот. Живот без лишения и несгоди, без страх за утрешния ден. Без убийства и наркотици. Да има светлина, зачитане достойнствата и правата на човека. „Човек, това звучи гордо“!

Защо често срещаме отчаян и гладен, опърпан, стреснат човечец, който рови по кофите за коричка хлябец?

Защо все по-често чуваме думите : Нямаш ли пари – умираш, имаш ли пари – живееш !

Да се отнеме надеждата на човека, това е най-голямото престъпление. Когато в подсъзнанието на обречения блещука малка надежда, че не всичко още е загубено, в такива случаи много важно е да се върне вярата на пациента в абсолютната сила на лекаря. И най-доброто лекарство няма да помогне, ако болният загуби вяра в собствените сили, в медицината. Това може да направи само лекуващият лекар. Такъв „ангел спасител“ се оказа невроложката д-р Младенова от XIXта поликлиника и работеща в УМБАЛ „Света Анна“ неврологично отделение. Тази упорита и сърдечна лекарка извърши чудо – успя да уреди приемането в същото лечебно заведение в безнадеждно състояние братовчедка ми Румяна Жекова. С това тя обори твърдението, че редовно се сблъскваме с огромния проблем – отсъстващата система за грижи на много тежко болни пациенти. Именно тук, в Окръжна болница медиците д-р Младенова, д-р Праматарова и д-р Рафаилова са изцяло отдадени на работата си. В тази клиника цари разбиране, търпение към болните и човек има чувството, че за него се грижат по-добре, отколкото собствените му близки. Усещаш отношението, което те кара да си спокоен, убеден, че си в много добри ръце и, че за теб ще се погрижат по най-добрия начин.

Понякога този, който е дал всичко от себе си, за да спаси умиращия, този, който е жертвал спокойствието си 5-6 часа и е проявил истински героизъм по време на тежка, сложна операция не успява в мълчаливия и жесток двубой със смъртта. Вместо благодарности, получава ругатни и заплахи. Мисля, че когато не се съобразим с болка, причинена от самите нас, ние проявяваме жестокост.

Въпреки, че братовчедка ми почина, аз се замислям в състояние ли сме да разберем колко труд, тревоги и какво нервно напрежение и упоритост към тази болна проявиха всички – лекарите, сестрите, целия персонал. Благодаря!

Бъдете благословени!!!

И тъй ... остават трите думи : вяра, надежда и любов, но най-голяма е любовта!
Любовта на лекарите към професията и пациента.

Отправлям благодарност към д-р Младенова, която се старае да приложи не само лекарския надзор, грижи, човешина към хората загубили работоспособност, движение и отчасти разсъдък, за да спасят един отиващ си човешки живот?!? Те ни увериха, че добротата, благородното отношение са все още живи и са около нас.

Отправлям благодарност не само към целия персонал, но и към д-р Карпачки началник клиника нервни болести „Света Анна“, който има най-големи заслуги за човешкото отношение към болните.

„И чудото, което вий направихте зарад нас прахът на времето не ще покрие и буквите БЛАГОДАРЯ издялани във нашето сърце не може нито власт, ни сили да изтрие!“

БЛАГОДАРЯ!

Желаем в житейския си път да срещате толкова добро, колкото раздавате.

Еленка Кирилева Одетова